

وعدی رییس جمهور عملی نشد؛

بادغیس هم چنان در آرزوی پایان کار سرک حلقه‌ای

رییس جمهور غنی سال ۱۳۹۶ خورشیدی در سفر به ولایت بادغیس، هنگام آغاز کار ساخت بزرگراه حلقه‌ای وعده سپرد که این پروژه دو سال دیگر به بهره‌برداری می‌رسد، اما وعده‌اش عملی نشد و کندی کار ساخت سرک، انتقادهایی را به دنبال داشته است. ادعاهایی در پیوند به فساد و حیف و میل میلیونی در روند ساخت آن نیز وجود دارد. فعالان مدنی، تأخیر چندین‌ساله در ساخت جاده را قابل پذیرش ندانسته و از کندی کار و احتمال تأخیر در پایان ساخت هشدار می‌دهند. نماینده‌گان بادغیس در مجلس نماینده‌گان، شرکت قراردادی را به کم‌کاری و نداشتن تجهیزات کافی متهم می‌کنند. رییس شورای ولایتی بادغیس باور دارد که ساخت سرک حلقه‌ای به گونه‌ی عادی جریان دارد، اما کار دو بخش آن در ولایت فاریاب تاکنون آغاز نشده است.

۴

اختلاف‌ها پیرامون رهایی زندانیان؛

مذاکرات بین‌افغانی دوباره با تاخیر مواجه است

۳

حمایت از سکتور خصوصی در قوانین افغانستان

۵

چگونه به رونق اقتصادی برسیم؟

ثبات افغانستان در گرو خودکفایی اقتصادی آن است، اما خودکفایی اقتصادی نیز به ثبات سیاسی نیاز دارد که متأسفانه هنوز با گذشت بیست سال از فاز جدید تاریخی درگیر مشکلات سیاسی خود هستیم که نمی‌گذارند کشور از چرخه بحران و تکان‌های ویرانگر بیرون شود. اما حالا بحث ما بیشتر بر رونق اقتصادی کشور و دورنمای تجاری آن متمرکز است تا ببینیم چگونه می‌شود به اقتصاد پویا و کارآمد دست پیدا کرد.

۵

درنگی بر «عقلی کردن شرع و شرعی کردن عقل: نگاهی بر نهاد دین در حکومت‌داری مدرن»

آقای افضل عثمانی، دانشجوی دکتری پالیسی و اداره عامه، به تاریخ ۱۵ سرطان سال جاری مقاله‌ای را در همین روزنامه به نشر رساند تحت عنوان «عقلی کردن شرع و شرعی کردن عقل: نگاهی بر نهاد دین در حکومت‌داری مدرن».

۶

آزمون کانکور در ۲۹ سرطان از ولایت قندهار آغاز می‌شود

۸ صبح، کابل: وزارت تحصیلات عالی می‌گوید که فیصله نهایی در مورد زمان برگزاری آزمون کانکور گرفته شده است.

محمدحسین فرزنان، معاون سخنگوی وزارت تحصیلات عالی، به روزنامه ۸ صبح گفت که قرار است دور اول آزمون کانکور در ولایت قندهار در ۲۹ ماه جاری برگزار شود. فرزنان افزود که برنامه برگزاری دور اول آزمون کانکور تهیه شده است. آزمون کانکور برای جلوگیری شیوع ویروس کرونا به تأخیر افتاده بود. روز گذشته کمیته اضطرار مبارزه با ویروس کرونا به ریاست محمدسرور دانش، معاون دوم ریاست جمهوری، با تأیید طرح برگزاری کانکور به اداره ملی امتحانات اجازه داده بود که آزمون کانکور را برگزار کند.

اداره ملی امتحانات کانکور نیز گفته است که آزمون کانکور امسال در یک‌ونیم ماه آینده در سراسر کشور با رعایت تدابیر صحی برای جلوگیری از شیوع ویروس کرونا برگزار می‌شود. قرار است امسال ۲۰۰ هزار دانش‌آموز برای راه یافتن به دانشگاه‌های کشور در آزمون کانکور شرکت کنند.

صدها نیروی کماندو به غزنی اعزام شدند

۸ صبح، کابل: مقام‌های محلی در ولایت غزنی می‌گویند که صدها نیروی کماندو برای دفع حملات احتمالی طالبان به این ولایت رسیده‌اند. این نیروها به دنبال افزایش نگرانی‌ها از احتمال حملات طالبان به شهر غزنی به این ولایت اعزام شده‌اند. واحدها جمع‌زاده، سخنگوی والی غزنی، گفت که این نیروها روز دوشنبه، شانزدهم سرطان، به ولایت غزنی رسیده‌اند. سخنگوی والی غزنی افزود که نیروهای تازه اعزام‌شده به غزنی با سلاح‌های پیشرفته مجهز اند و حمایت نیروهای هوایی را با خود دارند.

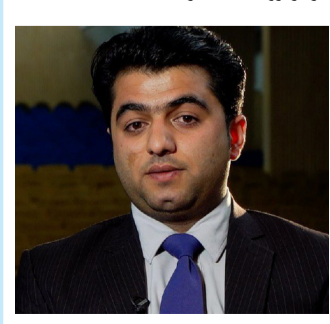
واحدها جمع‌زاده افزود که شایعات در مورد احتمال این که طالبان به شهر غزنی حمله می‌کنند و غزنی سقوط خواهد کرد، با اعزام نیروهای تازه منتفی شده است. سخنگوی والی غزنی گفت که نیروهای امنیتی اجازه نمی‌دهند که طالبان تهدیدی را متوجه ولایت غزنی بسازند. او هرچند تأیید کرد که اخیراً تحرکات طالبان در این ولایت افزایش یافته است. برخی از نماینده‌گان غزنی در پارلمان و باشندگان این ولایت پیش‌تر ابراز نگرانی کرده بودند که طالبان در عقب کمرندهای امنیتی شهر غزنی حضور دارند و ممکن

پولیس کابل از بازداشت ۳۳ نفر در پیوند به جرایم جنایی خبر داد

۸ صبح، کابل: پولیس کابل می‌گوید که در نتیجه چندین عملیات، ۳۳ نفر را از نقاط مختلف شهر کابل به اتهام ارتکاب جرایم جنایی بازداشت کرده است.

فردوس فرامرزی، سخنگوی پولیس کابل، روز دوشنبه، شانزدهم سرطان، به روزنامه ۸ صبح گفت که این افراد در ۴۸ ساعت گذشته از شهر و ولسوالی‌های کابل بازداشت شده‌اند. پولیس این افراد را به اتهام دزدی موتر، قتل، دزدی موبایل، آدم‌ربایی، اخلاص امن و نظم عامه، حمل سلاح غیرقانونی، جرایم اخلاقی، فریب‌کاری و کیسه‌بری متهم کرده است.

متهمان از ناحیه‌های اول، چهارم، پنجم، هفتم، دهم، سیزدهم، هفدهم، ولسوالی‌های چهارآسیاب، میرپچه‌کوت و سروبی کابل بازداشت شده‌اند. پولیس از نزد این افراد مقداری سلاح و دو عراد موتر دزدی شده را نیز به دست آورده است.

نکاتی برای مدیریت اضطراب در صحبت کردن عمومی

اضطراب در صحبت کردن عمومی که به نام glassophobia نیز یاد می‌شود، یکی از رایج‌ترین ترس‌های اجتماعی است. در حالی که ممکن است برخی از افراد از سخنرانی احساس ناراحتی کنند، اگر به اختلال اضطراب اجتماعی (SAD) مبتلا هستند، اضطراب...

۷

نی: محبوب‌الله حکیمی، خبرنگار در زابل باید از بند امنیت ملی آزاد شود

نی حمایت‌کننده رسانه‌های آزاد افغانستان
Nai Supporting Open Media in Afghanistan

حکیمی کارمند یکی از ادارات مربوط وزارت ارشاد، حج و اوقاف است و ممکن با برخی از رسانه‌ها نیز همکاری داشته باشد که او اطلاعی ندارد.

او اهانت را مطابق قوانین و فرهنگ افغانستان کار ناپسند عنوان کرد و گفت که هیچ کس حق ندارد به کسی توهین کند. او گفت که در این مورد هر اداره از خود قوانین و مقررات واضح دارد و مطابق آن رفتار می‌شود. صدیقی گفت که پالیسی دولت در

۸ صبح، کابل: نهاد حمایت‌کننده رسانه‌های آزاد افغانستان یا نی با نشر خبرنامه‌ای اعلام کرد که محبوب‌الله حکیمی، خبرنگار رادیو بیان، که از چهارشنبه به این سو در بند امنیت ملی به سر می‌برد، باید آزاد شود.

خبرنامه نی روز دوشنبه، شانزدهم سرطان، نشر شد. نی گفته است که ۲۴ ساعت پیش از نشر این خبرنامه، فلمی در شبکه‌های اجتماعی منتشر شده است که در آن آقای حکیمی می‌گوید، در فیس‌بوک مواردی نشر شده است که «اهانت به رییس جمهور» است و بابت آن معذرت می‌خواهد. در خبرنامه آمده است: «نی به این باور است که ضبط و نشر چنین ویدیویی که به اساس قرائن از سوی امنیت ملی انجام شده است، غیرقانونی و در تضاد با قانون رسانه‌های افغانستان است.»

صدیق صدیقی، سخنگوی ریاست جمهوری، در یک نشست خبری در پاسخ به پرسشی گفت که

برای هر ولایت یک معاون زن تعیین می‌شود

۸ صبح، کابل: ارگ ریاست جمهوری می‌گوید که بر اساس تصمیم کابینه، قرار است برای هر ولایت یک معاون والی زن تعیین شود.

صدیق صدیقی، سخنگوی ارگ ریاست جمهوری روز دوشنبه، شانزدهم سرطان در نشست خبری گفت که این تصمیم بر اساس پیشنهاد وزارت امور زنان در نظر گرفته شده و قرار است اداره مستقل ارگان‌های محلی بست‌های تازه‌ای را برای آن ایجاد کند.

پیش از این، آقای غنی در یازدهم سرطان، پس از درخواست برخی از بزرگان لوگر دستور داده بود که تا ده روز یک معاون والی زن برای این ولایت تعیین شود.

گفتنی است که عبدالله عبدالله، رییس کنونی شورای عالی مصالحه ملی و رییس اجرائیه پیشین حکومت وحدت ملی نیز پیش از این نیز وعده کرده بود که برای هر والی یک معاون زن تعیین خواهد شد، اما این وعده به جز موارد معدود عملی نشد.

هم‌زمان با این، در نشست کابینه روی برخی از مسایل نیز پرداخته شده است.

آقای صدیقی افزود که کابینه فیصله کرده تا در مورد چارچوب طرح انکشافی شهرهای هرات، کندهار، مزارشریف، خوست و ننگرهار آماده‌گی‌های لازم گرفته شود و از آماده بودن امکانات مورد ضرورت این طرح اطمینان داده

کابینه، والیان، اعضای شورای ملی و کارمندان بلندرتبه دارایی‌های‌شان را در خلی سه هفته آینده ثبت کنند.

به گفته آقای صدیقی، در صورت عدم تکمیل این روند، وزارت مالیه هدایت گرفته است که معاشات این افراد را قطع کنند. وی افزود که به اداره مربوطه هدایت داده شده تا به تثبیت دارایی‌ها در مرحله بعدی اقدام کند.

گفتنی است که روند ثبت دارایی‌های پیش از این نیز اجرا شده بود، اما برخی از سران و اعضای بلندرتبه حکومت از ثبت دارایی‌های‌شان خودداری کرده بودند.

است. به گفته وی، در این چارچوب انکشاف استراتژیک پنج شهر بزرگ که هفته گذشته از سوی رییس جمهور منظور شد، در آن نکات قابل توسعه برای شهرها، ساحات باستانی، مسکونی، تجارتي، تحصیلی و سرمایه‌گذاری و اقتصادی مشخص شده است.

قرار است والیان و شهرداران روی اسناد استراتژیک این شهرها بحث کرده و واحد عملیاتی ریاست جمهوری، وزارت شهرسازی و اراضی و اداره ارگان‌های محل در راستای تسهیل آن اقدام کند. کابینه هم‌چنان فیصله کرده است که همه اعضای

توصیه وزارت صحت عامه به خانواده‌ها:

برای جلوگیری از شیوع کرونا فرزندآوری را به تأخیر بیندازید

رده سنی ۴۱ تا ۵۰ سال تشکیل می‌دهند. اکمل سمسور گفت که میزان ابتلا به ویروس کرونا در نزد کسانی که ۵۱ تا ۶۰ سال عمر دارند، تاکنون ۱۲ درصد بوده است.

سخنگوی وزارت صحت عامه میزان ابتلا به ویروس کرونا را در بین کسانی که از ۶۱ سال بیشتر عمر دارند، ۸.۶ درصد اعلام کرد.

از جانب دیگر، سخنگوی وزارت صحت عامه گفت که میزان مرگومیر ناشی از ابتلا به ویروس کرونا در بین کسانی که عمر زیاد دارند و از بیماری‌های متمم رنج می‌برند، بیش‌تر بوده است.

او گفت که ۹۵ درصد بیماران کووید-۱۹ در کشور «عراض و علایم» شدید ویروس کرونا را نداشته‌اند، اما پنج درصد دیگر نیاز به بستری شدن در شفاخانه‌ها را پیدا کرده‌اند.

اکمل سمسور از جانب دیگر گفت که سیستم صحتی افغانستان در مقایسه با کشورهای منطقه بهتر عمل کرده است و میزان مرگومیر در افغانستان ۲.۶ درصد بوده است.

سخنگوی وزارت صحت عامه استفاده از ماسک و رعایت توصیه‌های صحتی را برای جلوگیری از ابتلا به ویروس کرونا موثر خواند.

این در حالی است که شمار مبتلایان به کرونا در افغانستان به ۳۳ هزار و ۱۹۰ تن رسیده است. از این میان، ۸۹۸ تن تاکنون جان باخته و ۲۰ هزار و ۱۰۳ تن بهبود یافته‌اند.

از جانب دیگر، سخنگوی وزارت صحت عامه می‌گوید که میزان مرگومیر ناشی از ابتلا به ویروس کرونا در میان زنان ۲۲ درصد است، در حالی که میزان مرگومیر مردان به ۷۸ درصد می‌رسد.

سمسور گفت که از میان کل مبتلایان به کرونا در کشور، ۷۲ درصد آن مردان و ۲۸ درصد آن زنان هستند.

طبق اعلام وزارت صحت عامه، میزان ابتلا به ویروس کرونا در نزد کسانی که کم‌تر از یک سال عمر دارند، یک درصد بوده است.

او هم‌چنان گفت که میزان ابتلا به بیماری کووید-۱۹ در بین کسانی که در دهه سنی ۲۱ تا ۳۰ سال قرار دارند، ۳۱ درصد بوده است.

به همین ترتیب، میزان ابتلا به ویروس کرونا در نزد کسانی که بین ۳۱ تا ۴۰ سالگی قرار دارند، ۲۴ درصد است.

هم‌چنان ۱۷ درصد مبتلایان به کرونا در کشور را

۸ صبح، کابل: وزارت صحت می‌گوید که «عراض و علایم» بیماری کووید-۱۹ در نزد زنان حامله نسبت به زنانی که حامل نیستند، شدیدتر است. این وزارت از خانواده‌ها خواسته است که برای جلوگیری از شیوع ویروس کرونا و مرگومیر مادران، بین ولادت وقفه بیندازند و برای آوردن فرزند یکی دو سال صبر کنند.

اکمل سمسور، سخنگوی وزارت صحت عامه، روز دوشنبه، شانزدهم سرطان، در یک نشست خبری گفت: «کسانی که پلان دارند که اولاد داشته باشند، طوری پلان کنند که انتشار ویروس کم‌تر شود و یا هم وقتی ما به واکسین دسترسی پیدا کردیم، طفل بعدی خود را برنامه‌ریزی کنند.»

سخنگوی وزارت صحت عامه از خانواده‌ها خواست که از روش‌های وقفه‌گذاری بین ولادت استفاده کنند تا مادران دچار مشکل جدی ناشی از ابتلا به ویروس کرونا نشوند.

نشست مشورتی تقویت اجماع برای صلح؛

اتمام حجت حکومت برای صلح

رییس جمهور افغانستان دیروز نشست مشورتی تقویت اجماع برای صلح را افتتاح کرد. در این نشست که به گونه کنفرانس ویدیویی برگزار شد، بیست کشور منطقه به شمول شرکای بین‌المللی افغانستان اشتراک داشتند.

این نشست در شرایطی برگزار می‌شود که پروسه صلح با بن‌بست روبرو شده است. حکومت افغانستان حاضر نیست شماری از زندانیان طالبان را که متهم به جرایم‌اند رها کند. این اقدام حکومت پروسه صلح را عملاً وارد مرحله تازه‌ای از بحران ساخته است. طالبان بر رهایی کامل زندانیانی که شامل فهرست‌اند تأکید دارند. حکومت افغانستان گفته است که از میان فهرستی که طالبان فرستاده‌اند، ۵۹۷ تن آنان را رها خواهد کرد. از سوی دیگر حکومت افغانستان طالبان را به عدم صداقت در روند صلح متهم می‌کند.

حکومت افغانستان پیش از این باربار گفته است که آن‌ها تمام شرایط مقدماتی برای رسیدن به صلح را فراهم کرده‌اند، اما طالبان برای هر اقدامی شرایط سختی می‌گذارند و به تعهدات‌شان پایند نبوده‌اند.

این نشست که در شرایط حساسی برگزار شده است، احتمالاً با این هدف برگزار شده است که حکومت افغانستان در حضور کشورهای منطقه اقداماتش برای صلح را در میان بگذارد و از کم‌کاری طالبان در این مسیر شکایت کند.

رییس جمهور افغانستان در این نشست در کنار آن‌ها که از کشورهای منطقه برای بازنگهداشتن بنادرشان در زمان بحران کرونا سپاس‌گزاری کرده است، به اهمیت افغانستان به عنوان چهارراهی برای توسعه اقتصادی منطقه اشاره داشته است. رییس جمهور هم‌چنان در این سخنرانی گفته است که همه‌ی کشورهای منطقه با شبکه‌های جرمی منطقه‌ای و افراط‌گرایی مواجه‌اند. رییس جمهور درباره اهداف حکومت از صلح گفته است که اهداف این پروسه از نظر حکومت، افغانستان مستقل، دموکراتیک، متحد و در صلح با خود، منطقه و جهان است.

اما بیش‌ترین بخش سخنان رییس جمهور بر محور صلح و گلايه‌هایش از عدم همکاری طالبان در مسیر صلح بوده است. او در این سخنرانی گفته است که در صورت ادامه جنگ از جانب طالبان، پروسه صلح با چالش جدی مواجه خواهد شد. رییس جمهور هم‌چنان گفته است که خشونت‌های امسال در مقایسه با سال‌های گذشته بیش‌تر است. او هم‌چنان از اقدامات حکومت افغانستان در راستای صلح یاد کرده است.

است که حکومت افغانستان تمام تلاش‌هایش را برای صلح کرده است، از رهایی زندانیان گرفته تا اعلام آتش‌بس و ایجاد شورای مصالحه ملی و هیأت مذاکره‌کننده، اما از نظر رییس جمهور طالبان هیچ یک از تعهدات‌شان را انجام نداده‌اند و برعکس بیش از هر سال دیگر خشونت‌ها و جنگ‌ها را دامن زده‌اند.

اختصاص یافتن بخش عمده سخنرانی رییس جمهور به پروسه صلح، این را نشان می‌دهد که حکومت افغانستان می‌خواهد در پیشگاه کشورهای منطقه و جهان درباره صلح اتمام حجت کند و نشان دهد که حکومت تمام تلاش‌هایش را برای صلح کرده است، ولی برعکس طالبان در پیوند با صلح کاری نکرده‌اند که حسن نیت آن‌ها را نشان دهد.

این نشست در زمانی برگزار می‌شود که بحث مذاکرات مقدماتی صلح که قرار بود تا پایان ماه جون برگزار شود، عملاً با بن‌بست روبرو شده است. علت این بن‌بست از جانب حکومت کارشکنی‌های طالبان عنوان شده است. طالبان اتهامات حکومت را رد کرده می‌گویند که آن‌ها برای شروع مذاکرات صلح آماده‌گی دارند، اما در عمل آتش‌بس را رعایت نکرده‌اند و بر کامل شدن پیش‌شرط‌های‌شان مبنی بر رهایی ۵۰۰۰ زندانی‌شان تأکید دارند. پرسش این است که اگر طالبان واقعاً خواهان صلح‌اند، چرا تاکنون هیچ انعطافی نشان نداده‌اند؟ ادبیاتی که طالبان به کار می‌برند، ادبیات صلح‌طلبانه نیست. اگر قرار است برای صلح خودگذری شود، این خودگذری باید از جانب طالبان نیز نشان داده شود.

تا اکنون طالبان تنها به رد اتهامات حکومت بسنده کرده‌اند و هیچ گام ارزنده‌ای در راه صلح برنداشته‌اند. ایجاب می‌کند که طالبان نیز انعطاف نشان دهند و با رعایت کامل آتش‌بس حملات‌شان را به گونه‌ی کامل قطع کنند و نشان دهند که خواهان صلح‌اند. مردم افغانستان زمانی تعهد طالبان به صلح را باور می‌کنند که آن‌ها در کنار مسایل تشریفاتی صلح، عملاً در جهت کاهش خشونت‌ها و پذیرفتن آتش‌بس گام‌های عملی بردارند.

سخنان رییس جمهور در پیوند با صلح به معنای اتمام حجت حکومت در پیشگاه کشورهای منطقه در پیوند با صلح است.

مذاکرات بین‌افغانی دوباره با تاخیر مواجه است

اختلاف‌ها پیرامون رهایی زندانیان؛

اختلاف‌ها در رهایی زندانیان طالب سبب شده است که آغاز مذاکرات بین‌افغانی بار دیگر در هاله‌ای از ابهام قرار بگیرد. حکومت هم‌زمان با اعلام موقفش مبنی بر رها نکردن ۵۹۷ زندانی طالب،

می‌گوید که تصمیم پیرامون رهایی زندانیان باقی‌مانده این گروه هنوز نهایی نشده، اما پیش از آن طالبان باید متناسب با اقدام‌های حکومت عمل کرده و خشونت‌ها را کاهش دهند. به گفته مقامات، نیاز است که اعضای طالبان از فرصت فراهم شده برای صلح استفاده کرده، وارد مذاکرات شوند و به جای کویته و پشاور، در افغانستان، صلح‌آمیز زندگی کنند. گروه طالبان اما می‌گوید که همه زندانیان این گروه دوسیه‌های سیاسی دارند و تا زمان آزاد نشدن کامل زندانیانش به میز مذاکره حاضر نمی‌شود. این گروه هشدار می‌دهد که حکومت نمی‌خواهد مذاکرات بین‌افغانی آغاز شود و باید پای تبعات آن بنشیند. این در حالی است که دو طرف معتقد اند در آمارهای زندانیان آزاد شده، ایرادهایی وجود دارد. به گفته مقامات در حکومت، برخی از زندانیان آزاد شده از سوی طالبان، کارمندان ملکی یا غیرنظامیان‌اند. طالبان اما تصریح می‌کنند که حکومت آمار زندانیان آزاد شده حزب اسلامی را به گونه تکراری در پای این گروه نوشته است. این همه در حالی اتفاق می‌افتد که کابل روز گذشته محور «نشست مشورتی تقویت اجماع برای صلح» بود و در آن، افغانستان و ۱۹ کشور و سازمان اشتراک داشتند.

حدود چهار ماه پس از امضای توافق‌نامه صلح میان امریکا و دوحه، روند رهایی زندانیان همچنان پُر چالش دنبال می‌شود. حکومت در حال حاضر تاکید بر آزاد نکردن حدود ۶۰۰ زندانی‌ای دارد که بحث حق‌العبدی پیرامون آنان مطرح است. با این همه، مسوولان می‌گویند که گفت‌وگوها روی رهایی زندانیان همچنان ادامه یافته و قرار است تصمیم نهایی پیرامون این موضوع به زودی همه‌گانی شود. روز دوشنبه، شانزدهم سرطان در نشست خبری گفت که حکومت تا هنوز حدود چهار هزار زندانی طالب را آزاد کرده که به باور وی، «اقدام بزرگ» و «فوق‌العاده مهم» است. با این حال، وی تصریح کرد که مهم است تا بدانند اقدام بعدی طالبان چیست، زیرا به باور او، این گروه باید به خواست مردم و جامعه‌ی جهانی مبنی بر کاهش چشم‌گیر خشونت‌ها و آغاز مذاکرات مستقیم پاسخ مثبت دهند. به گفته صدیق صدیقی، توضیح مسوولان اداره تنظیم امور زندان‌ها مبنی بر رها نشدن ۵۹۷ زندانی بخشی از معلومات در این فرایند است و سایر موارد پس از تصمیم نهایی حکومت همه‌گانی می‌شود.

آقای صدیقی افزود که اقدامات طالبان تاکنون «ناچیز» یا در تناسب با اقدامات حکومت «کم» بوده، زیرا به گفته وی، مردم هنوز شاهد میزان بلندی از خشونت‌ها اند که برای مردم، حکومت و متحدانش پذیرفتنی نیست. سخنگوی ارگ ریاست جمهوری تصریح کرد که اصول اساسی بحث تبادل است و باید اسیران حکومت آزاد شده تا دو طرف داخل روند مذاکرات شوند. صدیق صدیقی گفت که کاهش خشونت‌ها از سوی طالبان و وارد شدن به مذاکرات خواست جهانی است که طالبان هنوز به آن پاسخ نداده‌اند. از سوی هم، وی می‌گوید که ادامه خشونت‌ها از سوی طالبان سبب شده که مردم به روند صلح بی‌باور شده و این روند خدشه‌دار شود. به باور ارگ، «هیچ مانعی از سوی حکومت فرا راه روند صلح وجود ندارد»، اما طالبان هنوز تعهدی جدی در این روند نشان نداده‌اند و همه انتقادهای اصلی مردم و جامعه جهانی به این گروه متوجه است. وی افزود که این بهترین فرصتی است که از سوی جهانبان فراهم شده تا طالبان وارد مذاکره شده، خواسته‌هایشان را مطرح کنند و به جای زنده‌گی کردن در کویته و پشاور، در «افغانستان صلح‌آمیز» زنده‌گی کنند.

با این همه، ارگ می‌گوید که احتمال دارد شمار

زندانین به آن حدی برسد که طالبان خواستار رهایی آن‌اند، اما به گفته آقای صدیقی، تمرکز روی افراد، چهره‌ها و اسم‌ها چالش‌هایی را نیز در پی دارد. وی تصریح کرد، طالبان باید بدانند که با یک نظام رویه هستند که در آن خواست مردم، قانون اساسی، کد جزا مهم است. سخنگوی ارگ ریاست جمهوری گفت که در توافق‌نامه صلح امریکا با طالبان روی رهایی پنج هزار زندانی صحبت شده، اما تذکر نیافته است که افراد چه کسانی باید آزاد شوند و چه کسانی هم‌چنان در بند باقی بمانند. صدیق صدیقی گفت که حکومت توقع ندارد طالبان برایش گوش‌زد کند که چه کسانی از زندان‌ها آزاد شوند. با این حال، وی این بحث را مهم خواند و بیان داشت که قوانین، حقوق شهروندی و حق‌العبدی اهمیت ویژه‌ای دارد که صلاحیت عفو و چگونگی رهایی زندانیان را برای حکومت مشخص می‌سازد. ارگ ریاست جمهوری اما می‌گوید که با این همه امید دارد مذاکرات بین‌افغانی در ماه جاری (جولای) برگزار شود.

طالبان اما حکومت را به تاخیر در آغاز مذاکرات بین‌افغانی متهم می‌سازد. ذبیح‌الله مجاهد، سخنگوی این گروه به روزنامه ۸صبح گفت که حکومت نمی‌خواهد این مذاکرات آغاز شود و دو طرف از راه صلح به پیش بروند، زیرا به باور او، حکومت از چهار ماه بدین‌سو فرا راه رهایی زندانیان موانع ایجاد می‌کنند. این عضو گروه طالبان تصریح کرد که همه زندانیان درج شده در فهرست این گروه «زندانین سیاسی یا اسیران جنگی» اند و مرتبط دانستن هر جرمی به آنان به قول او، «تهمتی بیش نیست». این گروه می‌گوید که آزاد نشدن کامل زندانیان سبب تاخیر در آغاز مذاکرات می‌شوند و حکومت مسوولیت آن را بر دوش خواهد داشت. این گروه پیش‌تر نیز هشدار داده بود که اگر یک زندانی طالب در زندان‌های حکومت باقی بماند، هیأت مذاکره‌کننده طالبان روی میز حاضر نمی‌شوند.

چالش تفاوت در آمارها یک‌جا با افزایش نگرانی‌ها از برگشت زندانیان آزاد شده به میدان‌های جنگ هم‌زمان با این تفاوت دیدگاه‌ها، تفاوت در آمارهای زندانیان آزاد شده دو طرف نیز محسوس است. هم‌زمان با ادعای طالبان مبنی بر رهایی ۷۳۷ زندانی نیروهای امنیتی، صدیق صدیقی در نشست خبری گفت که طالبان کم‌تر از ۷۰۰ زندانی را از زندان‌هایشان آزاد کرده‌اند و برخی از این زندانیان غیرنظامیان‌اند. پیش‌تر شورای امنیت ملی نیز گفته بود که از میان ۱۷۰ زندانی آزاد شده از سوی طالبان، بخشی از آن را افرادی تشکیل می‌دهد که از سوی طالبان در روزهای اخیر اسیر گرفته شده‌اند. طالبان اما در واکنش به این سخنان مقامات حکومتی می‌گویند، اسناد و شواهدی در دست دارند که می‌تواند عضویت افراد آزاد شده را ثابت سازد. به باور این گروه، حکومت معلومات کافی پیرامون زندانیانش ندارد و نمی‌تواند معلومات لازم در مورد

آنان ارایه کند.

از سوی هم، گروه طالبان نیز آمارهای ارایه شده حکومت پیرامون زندانیان آزاد شده این گروه را به چالش می‌کشد. در حالی که حکومت می‌گوید، حدود چهار هزار و ۱۹ زندانی طالب از زندان‌ها آزاد شده، اما طالبان معتقد اند که برخی از زندانیان مربوط این گروه نیست. ذبیح‌الله مجاهد تصریح کرد که تاکنون سه هزار و ۶۱۸ زندانی این گروه از زندان‌های حکومت آزاد شده و یک‌هزار و ۳۸۲ زندانی دیگر این گروه هم‌چنان در زندان به سر می‌برند. به گفته سخنگوی گروه طالبان، حکومت تلاش دارد زندانیانی را که بر اساس تعهد با حزب اسلامی گلبیدین حکمتیار آزاد کرده را دوباره در آمار این گروه شامل سازد. طالبان تصریح می‌کنند که دلیل این کار نیز ایجاد موانع فرا راه صلح از سوی حکومت است.

این همه در حالی است که روز گذشته مسوولان امنیتی در لغمان برگشت اولین زندانی آزاد شده طالب به میدان جنگ را تایید کردند. به گفته مطیع‌الله افغان‌زوی، سخنگوی پولیس این ولایت، نیروهای امنیتی حمله گروه طالبان بر شاهراه کابل-ننگرهار را عقب زدند که در نتیجه آن ۱۶ جنگجوی طالب کشته و شش تن دیر زخمی شدند. به گفته وی، معلومات استخباراتی نشان می‌دهد که یکی از زندانیان آزاد شده طالب به نام قاری روح‌الله نیز در میان زخمیان حضور دارد و به این ترتیب، این موضوع احتمال برگشت طالبان به میدان‌های جنگ را قوت می‌بخشد. طالبان اما تا پایان روز گذشته در این مورد ابراز نظر نکرده بودند. پیش‌تر نیز مقامات حکومتی، اعضای کمیسیون مستقل حقوق بشر و جامعه‌ی مدنی از احتمال چنین مواردی ابراز نگرانی کرده بودند.

گفتنی است که بر اساس بند سوم از بخش اول توافق‌نامه صلح امریکا و طالبان در دوحه، امریکا به گروه طالبان تعهد داده بود که دو طرف تا بیستم حوت که به باور امریکا روز اول مذاکرات بین‌افغانی می‌شد، پنج هزار زندانی حکومت و یک هزار زندانی طالب را تبادل کنند. در این بند هم‌چنان تصریح شده بود که سایر زندانیان نیز باید در جریان سه ماه از زندان آزاد شوند. با این حال اما حکومت هنوز بر آزاد نکردن برخی از زندانیان تاکید دارد. طالبان اما پیش‌تر گفته بودند که در صورت آزاد نشدن کامل زندانیان‌شان به میز مذاکره حاضر نمی‌شوند. این در حالی است که تاکنون چندین بار زمان احتمالی برای آغاز مذاکرات بین‌افغانی مشخص شده، ما دو طرف با وجود اعلام آماده‌گی‌ها موفق به برگزاری آن نشده‌اند. قرار بود این مذاکرات در بیستم حوت سال گذشته برگزار شود، اما بنا بر دلایلی به تاخیر افتاد. پس از آن یک منبع معتبر پیش‌تر به روزنامه ۸صبح گفته بود که این مذاکرات در بیست‌وششم جوزا سال روان برگزار می‌شود، اما این مذاکرات در ادامه نیز با تاخیر مواجه شد. سپس منابعی تصریح

کردند که این مذاکرات در پانزدهم جولای برگزار خواهد شد، اما با توجه به موقف‌گیری دو طرف، آغاز این مذاکرات همین اکنون در هاله‌ای از ابهام قرار گرفته است.

نشست مشورتی تقویت منطقه‌ای اجماع صلح برگزار شد

یک‌جا با این اختلاف‌ها، کابل محور نشست منطقه‌ای برای تقویت اجماع برای صلح در کشور بود. در این نشست که علاوه بر افغانستان، ۱۹ کشور و سازمان اشتراک کرده بودند، همه بر آغاز سریع مذاکرات بین‌افغانی، کاهش خشونت، آتش‌بس بشردوستانه، حل مشکلات از راه‌های مسالمت‌آمیز و تبدیل افغانستان به منطقه‌ی تجارت، ترانزیت و همکاری‌های منطقه‌ای توافق کردند. محمد اشرف غنی، رئیس‌جمهور در بیانیه آغازین این نشست افزود که افغانستان مرکز آرامش و ثبات و چهارراه انکشاف و رشد منطقه است و برقراری صلح در آن سبب ثبات و امنیت منطقه و جهان می‌شود. به گفته وی، منطقی است که همه کشورها در کنار هم باقی بمانند، زیرا به باور آقای غنی، افغانستان به عنوان چهارراه همکاری‌های منطقه‌ای می‌تواند نقش خوبی را برای ثبات و رفاه منطقه ایفا کند.

رئیس‌جمهور غنی تصریح کرد که با برقراری صلح در افغانستان، کشورهای منطقه دو در صد رشد اقتصادی خواهند داشت و به مردم فرصت می‌دهد که از منابع نه تنها برای پیشرفت افغانستان، بل که برای منطقه نیز استفاده کند. وی افزود که حکومت ظرفیت و اراده سیاسی برای پایان جنگ را دارد و برای طالبان راه‌حلی پیشنهاد کرده تا از خشونت‌ها دست بکشند. با این حال اما آقای غنی تصریح کرد که با وجود رهایی زندانیان، طالبان سطح خشونت‌ها را افزایش داده‌اند و این سبب می‌شود که اجماع ملی برای صلح خدشه‌دار شود. وی در ادامه گفته است که دوام جنگ از سوی طالبان می‌تواند روند صلح در کشور را با چالش جدی‌ای روبه‌رو کند، زیرا به باور آقای غنی، طالبان به تعهدات‌شان عمل نکرده‌اند و هنوز با گروه‌های هراس‌افکن ارتباط دارند. هم‌زمان با این، عبدالله عبدالله، رئیس شورای عالی مصالحه ملی نیز در این نشست گفته است که افزایش خشونت‌ها پذیرفتنی نیست و باید با پایان یافتن آن، زمینه مذاکره و توافق میان دو طرف فراهم شود. قرار است کابل امروز سه‌شنبه، هفدهم سرطان محور نشست زیر نام «دیالوگ استراتژیک» باشد که با حضور پاکستان و چین به شکل ویدیویی پی‌گیری می‌شود. گفتنی است که بر اساس معلومات وزارت امور خارجه، نشست بین‌المللی تقویت اجماع برای صلح روز پنج‌شنبه، نهم سرطان با حضور ۱۹ کشور و سازمان بین‌المللی در محوریت کابل برگزار شود و اشتراک‌کننده‌گان پیرامون کاهش خشونت‌ها، رهایی زندانیان، آغاز مذاکرات بین‌افغانی و نتایج روند صلح بحث و گفت‌وگو کنند.

مرتضی محقی

استاد دانشگاه و دانشجو دکتری حقوق خصوصی
murtaza.mohiqi@gmail.com ایمیل:

حمایت از سکتور خصوصی در قوانین افغانستان

سکتور خصوصی به عنوان موتور رشد اقتصادی جامعه در عصر حاضر یکی از مهم‌ترین عوامل توسعه در کشورها به شمار می‌رود. اما این بخش اساسی در افغانستان علی‌رغم اقدامات خوبی که داشته، نتوانسته جایگاه واقعی خود را پیدا کند. چارچوب ضعیف قوانین و مقررات، خسوت‌ها، کندی روند اصلاحات اقتصادی، فساد اداری، فقدان زیربنای، دسترسی محدود به زمین و رشد ابتدایی سکتور مالی، سبب شده تا سکتور خصوصی قوی شکل نگیرد. فراهم‌سازی شرایط برای ایجاد سکتور خصوصی پویا، قادر به ایجاد شغل و تقویت انعطاف‌پذیری یکی از عمده‌ترین چالش‌ها و اساسی‌ترین مباحثی است که افغانستان با آن مواجه است.

وجود قوانین مناسب، از مهم‌ترین بسترهای جذب و گسترش سرمایه‌گذاری و رونق صنایع داخلی می‌باشد. در سالیان گذشته، طرزالعمل‌ها، مقرره‌ها، قوانین و مکانیسم‌های اداری بسیاری جهت حمایت از سرمایه‌گذاری و رونق سکتور خصوصی، تعدیل، اصلاح و ساده‌سازی گردیده است؛ انفاذ قانون حمایت از سرمایه‌گذاری و حفاظت از صنایع داخلی؛ قانون اتاق تجارت و صنایع افغانستان، قانون حفاظت از تولیدات داخلی؛ قانون دیزاین‌های صنعتی و انفاذ قانون اسرار تجاری و صنعتی، از تلاش‌های حکومت برای فراهم ساختن چتر حمایتی در ساحه تقنین بخش صنعت و سهیم شدن بیش‌تر سکتور خصوصی است.

حمایت دولت از سکتور خصوصی در اولویت‌های برنامه انکشاف ملی حکومت قرار دارد؛ طبق این پالیسی، حکومت تلاش کرده است که در سالیان گذشته، از گسترش تولید و سرمایه‌گذاری در سکتور خصوصی حمایت کند که به مهم‌ترین آن‌ها اشاره می‌شود.

۱- قانون مشارکت عامه و خصوصی

به تاسی از احکام فقره ۲ ماده دهم قانون اساسی افغانستان، به داخل ۸ فصل و ۶۳ ماده وضع گردیده است.

قانون مذکور به تاسی از احکام فقره (۲) ماده نهم و ماده دهم قانون اساسی افغانستان بخاطر تحقق

اهداف ذیل وضع گردیده است؛ فراهم نمودن زمینه‌ی مشارکت سکتور خصوصی به منظور تمویل، دیزاین، انکشاف، اعمار، حفظ و مراقبت زیربنای، تاسیسات و خدمات عامه، افزایش مؤثریت زیربنای موجود و جدید، تسهیلات و آرایه خدمات عامه با استفاده از توانایی‌های مالی، ظرفیت‌ها، مهارت‌ها و تکنولوژی سکتور خصوصی، شناسایی و توسعه فرصت‌های سرمایه‌گذاری مشترک سکتور عامه و خصوصی و فراهم نمودن حمایت‌های مالی، اقتصادی، تضمینات و سایر تعهدات دولت جهت توسعه چنین فرصت‌ها، فراهم نمودن زمینه استفاده مؤثر از املاک و دارایی‌های عامه از طریق مشارکت عامه و خصوصی و فراهم نمودن زمینه رشد و انکشاف سریع در عرصه‌های اقتصادی، اجتماعی و حصول اطمینان از تامین منافع عامه، از اهداف این قانون شمرده شده است.

قانون مزبور در راستای سامان‌دهی جنبه‌های مختلف مشارکت عامه و خصوصی، با نگاهی دقیق، تمامی جنبه‌های حقوقی این امر را مورد توجه قرار داده و قانون‌مند ساخته معیارهای بین‌المللی را رعایت نموده است. در این قانون صلاحیت و مکلفیت‌های ادارات ذی دخل مشخص و از هم تفکیک گردیده است، از تعارض صلاحیت‌ها و تداخل کاری جلوگیری نموده است و همچنین ساحه تطبیق قانون بیان گردیده و عرصه‌های مشارکت را فهرست نموده است. یکی دیگر از ویژگی‌های خوب این قانون، منظوری کمیته بررسی برای رسیده‌گی به شکایات است که در مراحل آماده سازی، تدارکات و مدیریت قرار داد مشارکت ایجاد می‌گردد. تاکید بر شفافیت و رقابت آزاد را می‌توان از ویژگی دیگر این قانون برشمرد. این قانون تابعین خود را به رعایت معیارهای محیط زیستی، مصونیت اجتماعی و تامین منافع عامه مکلف نموده است. (آمریت حقوقی)

۲- قانون اتاق تجارت و صنایع افغانستان

این قانون در روشنی احکام مواد دهم، یازدهم و سیزدهم قانون اساسی افغانستان، تحقق اهداف ذیل وضع گردیده است. با توشیح و انفاذ این قانون جایگاه

بخش خصوصی در نظام اقتصاد بازار روشن شده و در قانون‌مند کردن بخش خصوصی در چوکات نظام بازار آزاد و هم‌آهنگ و منسجم ساختن بخش خصوصی می‌تواند مؤثر تمام شود. مطابق ماده هشتم قانون، اتاق تجارت و صنایع افغانستان دارای وظایف و صلاحیت‌های ذیل می‌باشد: ۱- انسجام و هم‌آهنگی فعالیت‌های سکتور خصوصی در عرصه‌های تجارت، صنعت، زراعت، معادن، خدمات و تشبثات صنفی اعم از انفرادی و جمعی در جهت رشد اقتصاد، ایجاد محل کار، خودکفایی و رفع موانع رشد فرا راه سکتور خصوصی.

۲- آرایه‌ی مشوره‌های اقتصادی و تخنیکی به مراجع دیصلاح دولتی عندالتقاضا.

۳- تشویق، جلب و حمایت از سرمایه‌گذاری‌های داخلی و خارجی در اولویت‌های اقتصاد ملی و زمینه‌سازی برای کسب حمایت دولت و جامعه‌ی بین‌المللی از سرمایه‌گذاری در افغانستان.

۴- آرایه‌ی پیشنهادهای مؤثر و اتخاذ تصمیم لازم جهت در سطح کشور.

۵- حکمیت پیرامون اختلافات ناشی از معاملات تجاری و صنعتی میان اشخاص حقیقی و حکمی داخلی و خارجی در حدود احکام قانون.

۶- ایجاد مرکز معلوماتی (دیتابیس) در مورد شرکت‌ها و تجار داخلی و خارجی.

۷- ایجاد مرکز تدقیق و مطالعات علمی در عرصه‌های مختلف اقتصاد ملی به منظور شناخت راه‌های مؤثر رسیدن به رشد معقول در عرصه‌های دایمی.

۸- تدوین پالیسی‌های اقتصادی در عرصه‌های مختلف که موجب رشد تولید ناخالص ملی، عاید سرانه و فقرزدایی و رونق تجارت، صنعت، زراعت و استخراج و پروسس معادن و انکشاف پیشه‌وری در کشور گردد. ۹- تدویر کنفرانس‌ها، سمینارها و پروگرام‌های آموزشی اولیه و مورد نیاز در حدود امکانات برای متشبهین در مرکز و ولایات.

۳- قانون تدارکات

طبق قانون تدارکات، ۲۵ درصد از محصولات مورد نیاز

ادارات دولتی از منابع داخلی باید تأمین شود. قابل یادآوری است که از سوی اداره تدارکات ملی پنج درصد ارجحیت برای متشبهین زن در نظر گرفته شده و ۱۵ تا ۲۵ درصد سهم در پارک‌های صنعتی نیز برای تشبثات کوچک متوسط و زنان اختصاص یافته است. حکومت در ادامه اقدامات حمایتی‌اش سرمایه‌گذاران جدید در سکتور صنعت را تا سه سال از پرداخت مالیات معاف ساخته؛ ۹۵ درصد جرایم مالیاتی متشبهین را بخشیده؛ واردات ماشین‌آلات صنعتی و مواد خام را شامل یک رژیم مالیاتی انعطاف‌پذیر بین صفر تا یک درصد قرار داده و طبق پیشنهاد سکتور خصوصی، تعرفه گمرکی ۸۰۰ قلم محصول وارداتی که مشابه آن در داخل تولید می‌گردد را افزایش داده است.

نتیجه‌گیری

هر گاه دولت و بخش خصوصی به طور مؤثر همکاری کنند هر کدام مکمل دیگری خواهد بود. در این حالت، بخش دولتی با تدوین مقررات مناسب، اعمال حاکمیت قانون، سرمایه‌گذاری عمومی، ایجاد امنیت و رعایت حقوق مالکیت خصوصی به تقویت بخش خصوصی می‌پردازد و در مقابل بخش خصوصی نیز با نوآوری، خلق ثروت، پرداخت مالیات و ارائه دیگر خدمات به بخش دولتی کمک می‌کند تا رسالت خود را بهتر به انجام رساند. اگر بخش خصوصی هم‌دوش و هم‌راستای بخش دولتی کارآمد و شفاف به فعالیت بپردازد نتایج مؤثرتر و مساوات اجتماعی بیش‌تری حاصل خواهد شد. چالش‌های پیش روی توسعه بزرگ و پایدار هستند و برای بهبود زنده‌گی مردم، کاهش فقر، ایجاد اشتغال، بهداشت و تحصیل و حفظ محیط زیست کارهای زیادی باید صورت گیرد. دولت نقش مهمی در مواجهه با این چالش‌ها دارد اما بخش خصوصی نیز می‌تواند با حمایت از رشد همه‌جانبه، اشتغال و فراهم‌سازی خدمات و کالای اساسی عمومی هم به دولت و جامعه کمک کند و هم خود از منافع مادی بهره‌مند شود. دلایل و انگیزه‌های زیادی وجود دارند تا تقویت نقش بخش خصوصی در فرآیند توسعه را برای همه‌گان توجیه‌پذیر سازند.

چگونه به رونق اقتصادی برسیم؟

نثار احمد فیضی غوریانی

میزان آن کاهش چشم‌گیر به وجود نیاید، بدون شک نمی‌توان انتظار شکوفایی اقتصادی به طور عام و تجارت را به صورت خاص داشت. کاهش در فساد سطح عواید ملی را از طریق گمرک‌ها بالا می‌برد و این موضوع سبب می‌شود که تجارت کشور به شکوفایی و رشد برسد.

۳) امنیت از دیگر مولفه‌های مهم برای رشد تجارت در کشور است. امنیت می‌تواند زمینه سرمایه‌گذاری را در سطوح مختلف فراهم کند. افزایش سرمایه‌گذاری، زمینه‌ساز رشد صنعت و تجارت در کشور می‌شود. تا زمانی که ما نتوانیم امنیت را به صورت قابل رضایت تامین کنیم، صنعت و تجارت ما دچار رکود خواهد بود.

۴) اقدامات زیربنایی از دیگر مولفه‌های اثربخش بر تجارت و صنعت کشور است. همین لحظه بسیاری از شهرک‌های صنعتی به دلیل نداشتن برق و یا بهای سنگین آن فعالیت چندانی ندارند. شهرک صنعتی قندهار از مهم‌ترین شهرک‌های صنعتی در کشور که در دل یک شهر کلان موقعیت دارد، به دلیل نداشتن برق کافی سقوط کرده است.

البته فقط همین موارد برای رشد و شکوفایی اقتصادی کشور کفایت نمی‌کند و باید اقدامات دیگری نیز صورت گیرد. در زمان جمهوریت سردار محمدداوود خان سیاستی به اجرا گذاشته شد که براساس آن جلو خروج اسعار تا حد زیادی از کشور گرفته شد. این سیاست به شکلی اعمال می‌شد که واردات حتماً در برابر صادرات انجام گیرد، یعنی هرکالایی که از خارج وارد می‌شود، به جای پول نقد، کالا در برابر آن داده شود. ما هنوز می‌توانیم با اتخاذ چنین تدابیری از خروج سرمایه از کشور خود جلوگیری کنیم و زمینه رشد تجارت را نیز فراهم بسازیم. سال‌های بعدی باید سال‌های رشد اقتصاد و صنعت در کشور نام‌گذاری شود، چون با کاهش کمک‌های جهانی ما نیاز داریم که اقتصاد ملی را تقویت کنیم.

زمانی برآورده می‌شود که ما تسهیلات لازم را از طریق قوانین در تمام عرصه‌های مربوط به اقتصاد ایجاد کنیم. تا زمانی که تغییرات لازم در قوانین و لایحه‌های اقتصادی به وجود نیاید، زمینه رشد و توسعه اقتصادی نیز فراهم نمی‌شود.

۲) مبارزه با فساد از مهم‌ترین اولویت‌های ما در رسیدن به شکوفایی اقتصادی است. متأسفانه بخش بزرگی از تجارت ما به وسیله گروه‌های مافیایی صدمه می‌بیند. سخنان اخیر والی هرات که می‌گفت نود درصد عواید گمرک این ولایت به جیب مافیا و زورمندان می‌رود، واقعاً نگران‌کننده است. اگر جلو فساد گرفته نشود و یا در

داشت که در دو دهه اخیر نیز اشتباه‌هایی صورت گرفت که میزان موفقیت‌ها را کاهش داده است، ولی با آن هم هنوز فرصت‌های زیادی برای افغانستان وجود دارد که بتواند رشد اقتصادی را از راه تجارت، صنعت و زراعت ضمانت کند. برای رشد و رونق تجارت کشور به چند مولفه مهم نیاز است که هر یک را برمی‌شماریم:

۱) قوانین اقتصادی ما پس از دو دهه نیاز به بررسی و تغییرات بنیادی دارند. ما در بیست سال گذشته آزمون و خطاهای زیادی با این قوانین انجام داده‌ایم و میزان کارایی و مؤثریت آن‌ها را به خوبی می‌دانیم. حالا زمان تغییر به نفع شکوفایی اقتصادی فرا رسیده و این هدف

ثبات افغانستان در گرو خودکفایی اقتصادی آن است، اما خودکفایی اقتصادی نیز به ثبات سیاسی نیاز دارد که متأسفانه هنوز با گذشت بیست سال از فاز جدید تاریخی درگیر مشکلات سیاسی خود هستیم که نمی‌گذارند کشور از چرخه بحران و تکان‌های ویرانگر بیرون شود. اما حالا بحث ما بیش‌تر بر رونق اقتصادی کشور و دورنمای تجارتی آن متمرکز است تا ببینیم چگونه می‌شود به اقتصاد پویا و کارآمد دست پیدا کرد. در عرصه اقتصاد با آن که افغانستان سیاست بازار آزاد را در بیست سال گذشته دنبال کرده و سیاست رسمی اقتصادی آن بوده، ولی حتی در زمینه اقتصاد بازار آزاد نیز موفقیت‌های چندانی نداشته‌ایم. به همین دلیل شماری از مختصان عرصه اقتصاد پیشنهاد اقتصاد دولتی و بعضاً اقتصاد مختلط را می‌دهند و باور دارند که اقتصاد بازار آزاد در کشوری مثل افغانستان که درگیر جنگ و بحران چهل‌ساله است، کارایی و اثربخشی لازم را ندارد. در پاسخ باید گفت که ما تجربه اقتصاد بسته و مختلط را هم در دوره‌های گذشته داشته‌ایم و این دو نوع رویکرد هم به رونق و شکوفایی اقتصاد کشور کمک نکرده است. افغانستان طی چند دهه اخیر به کشوری ویران از نظر اقتصادی تبدیل نشده، بلکه ضعف اقتصادی آن در یک‌صدویچاه سال گذشته دوام داشته و در این بازه کلان زمانی همیشه کشوری محتاج و نیازمند به کمک‌های بیرونی بوده است. البته جنگ باعث شد که همان شیرازه ضعیف اقتصادی زمان شاهی و جمهوری سردار محمدداوود خان نیز از هم بپاشد.

در ۲۰ سال گذشته که افغانستان به کمک جامعه جهانی تلاش کرد دوباره به ارزش‌های مردم‌سالارانه برگشت کند، کارهای مناسبی نیز برای تقویت اقتصادی کشور انجام شد، ولی ویرانی‌های گذشته به پیمان‌های گسترده بود که بیست سال فرصت زیادی برای فایق شدن بر آن همه نابه‌سامانی نبود. این نکته را نیز نباید از نظر دور

درنگی بر «عقلی کردن شرع و شرعی کردن عقل» نگاهی بر نهاد دین در حکومت‌داری مدرن»

بسم‌الله‌علی‌زاده

و اشتی داد.

(۲) این سوال دوم هم مرتبط به سوال اول است: چگونه و چرا باید عقل را شرعی کرد؟ اصلاً عقل شرعی شده یعنی چه؟ باز هم، عقل در سنت فکری-فلسفی غرب رام شرع نمی‌شود و نباید شود. نه عقل یونانی چنین بوده، نه عقل روشن‌گری و نه هم عقل پسا‌روشنگری. اگر نویسنده مرادش از عقل در سنت الازهر و قم و نجف و دیوبند است، که بدون شک در این سنت‌ها عقل با شرع اشتی‌پذیر معرفی می‌شود، باید آن را روشن کند. در این سنت‌ها وقتی از مقوله‌ی «عقل» استفاده می‌کنند، منظورشان هر چیزی است به جز خود عقل. دم‌دستی‌ترین پی‌آمد عقل این است: عقل و قوه‌ی عقلانی انسان اصالت دارد و مرجع اعتبار به همه چیز دیگر است، پس نه زیر بار شرع می‌رود و نه زیر بار هیچ امر ماورایی دیگر.

(۳) از حکومت‌داری مدرن هم معلوم نیست که مراد نویسنده چیست. آیا نویسنده به سنت فکری و فلسفه سیاسی لیبرال اشاره دارد؟ در آن صورت، باید مشخص می‌کرد که منظورش همان است. در دنیای مدرن ما همه‌سخت حکومت‌ها را داریم، مثلاً لیبرال دموکراسی، سوسیال دموکراسی، حکومت‌های توتالیتر، حکومت‌های فاشیستی، حکومت‌های کمونیستی، حکومت‌های تمامیت‌خواه دین‌بنیاد و حکومت‌های شاهی مشروطه. اگر واقعاً منظورش لیبرال دموکراسی است، در آن صورت نوشته سه مشکل اساسی دارد: (۱) فقط یک بار اشاره تلویحی به آن در متن صورت گرفته است (پاراگراف پنجم). اگر واقعاً منظورش از حکومت‌داری مدرن همان حکومت‌داری لیبرال دموکراسی است، باید این موضوع را به تفصیل بیشتر به عنوان چارچوب نظری بحث مطرح می‌کرد و در همان چارچوب بحث می‌کرد. (۲) اگر مرادش لیبرال دموکراسی باشد، این نوشته به هیچ چیزی از اندیشه‌ها و اصول این مکتب اشاره و ارجاع ندارد؛ برعکس، به یکی از منتقدان جدی آن تکیه می‌کند که گرامشی باشد. گرامشی یک چپ‌گرای پروپاقرص بود و با اندیشه لیبرالیسم سر سازش نداشت. (۳) در حکومت‌های لیبرال، این اصل اساسی باید مد نظر گرفته شود: حکومت باید حداقلی باشد. هرچه حداقلی‌تر باشد، به همان اندازه لیبرال‌تر است. حالا اگر جامعه را در یک دید کلان مشمول صنف سیاسی، جامعه مدنی کلان، خانواده و فرد در نظر بگیریم، هر قدر که حکومت‌ها در صد کنترل و مهندسی جامعه مدنی کلان و خانواده و فرد همت کند، به همان میزان به سمت توتالیترایسم می‌رود، نه لیبرالیسم.

دو: این نوشته براساس یک پیش‌فرض بنا شده که هنوز خودش محل بحث و نزاع است: این که آیا آن چه ما فعلاً در جامعه خود داریم، بدفهمی از دین است یا خود دین. این بحث خیلی پیچیده و درازدامن است. خیلی‌ها به این باور اند که ربطی به کج‌فهمی ندارد و در متون اساسی اسلام خشونت جایگاه دارد. مجالی برای نوشتن و به‌روز شدن میسر نیست. خیلی دیگر هم می‌گویند نه، چنین نیست و این مجال وجود دارد.

ولی پرسش‌های اساسی مطرح است: قتل فرخنده ناشی از بدفهمی جامعه ما از اسلام است یا اسلام به صورت صریح حکم قتل مرتد را داده است؟ جهاد ناشی از بدفهمی ما از دین است یا در متون اسلامی بدان دستور داده شده است؟ مهم‌تر از همه، وقتی ما تلاش می‌کنیم یک فهم تازه و تأویل متفاوت از دین ارایه کنیم، آیا ما واقعاً می‌کوشیم دین را درست‌تر بفهمیم یا اندیشه‌های جدید که پس آن آمده را می‌خواهیم بر دین فرافکنی کنیم و ارزش‌های دنیای جدید را بر آن تحمیل کنیم؟ این پرسش خیلی جدی است. این نویسنده از هرمنوتیک و هرمنوتیسیسم به صورت گذرا نام می‌برد، در حالی که هرمنوتیسیست‌های پست‌مدرن به این باور اند که اساساً معنای واقعی متن وجود ندارد و هیچ متنی معنای واقعی ندارد. حالا این بحث بماند که خیلی طولانی است.

سه: چه قدر توضیح موضوع و ارایه راه‌حل‌های نویسنده موفق بوده است؟ ظاهراً از این حیث هم نوشته با مشکلات اساسی مواجه است. نویسنده مدعی شده که هدف از توصیه‌های او این است که تا یک دهه دیگر دین عرفانی در جامعه افغانستان حاکم شود (پاراگراف ۱۱). واقعاً منظور از این حرف چیست؟ اولاً دین عرفانی چیست؟ کدام دین عرفانی؟ عارفان به دین شریعت‌محور پایند نیستند و نبوده‌اند. دوم، آیا عرفان را می‌شود فرمایشی بر جامعه حاکم کرد؟ آیا ترویج افکار عرفانی خودش باعث یک جهاد دیگر نمی‌شود؟

این توصیه‌ها و راه‌حل‌ها حتا از منظر پالیسی‌سازی و حکومت‌داری هم عملی نیست. پرسش‌های زیادی از این حیث هم مطرح است که پاسخ هیچ کدام در این نوشته به دست نمی‌آید:

(۱) آیا دولت می‌تواند درب تمام دارالحفاظ‌ها، دارالعلوم‌ها و مدارس دینی را ببندد؟ حکومت در راضی کردن تنها یک دارالعلوم و مدرسه در هرات درمانده و نفر برای خودش گروه امر به معروف دست‌وپا کرده است. در این وضعیت، چگونه ممکن است دولت دست به چنین کاری بزند؟ البته پیش از طرح این سوال‌ها، به یاد داشته باشیم که حتا اگر دولت چنین توانی داشته باشد، بر چی مبنایی باید این کار را انجام دهد؟

(۲) معیار علمی برای پیشوا شدن یا امام شدن تعیین شود؟ منظور از معیار علمی چیست؟ منظور از علم چیست در این‌جا؟ بعدش، اگر چنین معیاری ساخته شود، آن را کی می‌سازد؟ شورای علما یا وزارت حج؟ آن‌ها چه معیاری خواهند ساخت؟ براساس معیارهای آن‌ها که تمام همان ۲۴۰ هزار ملائی کنونی که در نوشته آمده، واجد شرایطند. ظاهراً اگر چنین معیارهایی هم ترتیب شود، براساس سطح تحصیل آن‌ها در مدارس خواهد بود. آن سندهای تحصیلی از کجا به دست می‌آید؟ از همین مدارس که داریم. این چرخه باطل همین‌گونه دوام می‌کند. این راه‌حل نیست.

(۳) آجندای خطبه‌های نماز جمعه از طرف دولت تعیین شود؟ دوباره به همان سوال می‌رسیم که دولت کیست؟ وزارت حج؟ وزارت حج چه آجندا مشخص خواهد کرد؟ بعد، چه تعداد از ملامان از دولت افغانستان حرف‌شنوی دارند؟ آیا می‌شود دولت برای ۲۴۰ هزار ملامام تعیین تکلیف کند؟ مثلاً اگر این‌همه ملامام را رسمی بسازد، آیا می‌تواند برای ۲۴۰ هزار ملامام معاش بدهد؟ مجموع کارمندان کنونی ملکی دولت تخمیناً ۴۰۰ هزار نفر است. حالا این ۲۴۰ هزار چند درصد آن ۴۰۰ هزار می‌شود؟ حدود ۴۰ درصد. خُب، یک توصیه پالیسی‌سازی که یک‌دم تورم تشکیلاتی ۴۰ درصدی به وجود می‌آورد، آیا از منظر پالیسی‌سازی درست است؟ عملی است؟ آن هم برای یک دولت در حال احتضار مثل دولت افغانستان؟

(۴) آیا این که مدارس و دارالعلوم‌ها تعطیل شوند راه‌حل است؟ برخی موضوعات که در دارالحفاظ‌ها و مدارس تدریس می‌شود، می‌شود در مکتب هم تدریس شود. حالا مگر مکاتب و دانشگاه‌ها کم‌کم لانه‌های بنیادگرایی نمی‌شوند؟ چندین تحقیق وجود دارد که متأسفانه نشان از تبدیل شدن این مراکز به لانه‌های بنیادگرایی دارد. نصاب درسی این مکاتب و دانشگاه‌ها از کجا می‌شود؟ کی تدوین می‌کند؟ یکی از تازه‌ترین تحقیق‌ها از سوی انستیتوت مطالعات استراتژیک افغانستان نشان می‌دهد که نصاب مکاتب مایه‌های بنیادگراییانه دارد. این هم همان چرخه باطل است. آیا می‌تواند کاری از پیش ببرد؟

(۵) اگر شورای علما در چوکات وزارت حج بیاید، چه چیزی تغییر می‌کند؟ باز هم، حدود ۳۰۰۰ عضو آن شورا کارمند وزارت حج شوند و از دولت معاش بگیرند؟ اگر چنین هم شود، چه تغییری در آن می‌آید؟ آیا اگر در چارچوب دولت بیایند، حرف دولت را قبول می‌کنند و مواضع خود را فرو می‌گذارند؟ حتا اگر شورای علما در چارچوب یک وزارت مشخص فعالیت کند و حرف مدارس و دارالعلوم‌ها را نگوید، آیا شورای دیگر تشکیل نخواهد شد؟ آیا دولت می‌تواند مانع تشکیل شوراها در جامعه شود؟

در خاتمه باید بگویم که در کلیتش، چنین طرحی برای مهندسی جامعه دینی رادیکالیزه افغانستان نه راه حل برای مهر بنیادگرایی است، نه راه حل برای بازپروری کسانی که بنیادگرا شده‌اند و نه هم راه حل برای حاکم کردن دین عرفانی بر جامعه در عرض ۱۰ سال! اگر چنین کاری صورت هم بگیرد، تنها نتیجه‌ی آن قدرت بخشیدن به ملاها و مولوی‌ها است که فعلاً تنها تریبون مسجد را در اختیار دارند، آن وقت بعد از ده سال با سیاست‌ها در بدنه‌ی نظام جا باز می‌کنند و از زور و قدرت هم برخوردار خواهند بود. آن وقت اگر وزارت امر به معروف تأسیس کنند چی؟ اگر کوتاه جمع‌بندی کنم، نوشته خوبی نبود؛ ساده‌ساز، مبهم، کلی، پراکنده. اما تلاش خوبی است در راستای طرح پرسش و بحث در خصوص این موضوع. امیدوارم دیگران این بحث‌ها را ادامه بدهند.

آقای افضل عثمانی، دانشجوی دکترای پالیسی و اداره عامه، به تاریخ ۱۵ سرطان سال جاری مقاله‌ای را در همین روزنامه به نشر رساند تحت عنوان «عقلی کردن شرع و شرعی کردن عقل: نگاهی بر نهاد دین در حکومت‌داری مدرن». این نوشته با یک نگاه گذرا به «دنیا» در سنت فکری دینی و اهمیت علوم آغاز می‌شود. به نظر می‌رسد این قسمت اول حیثیت درآمدی بر بحث رابطه میان دین و حکومت‌داری را داشته باشد. در ادامه، نویسنده می‌کوشد تفکیک میان اسلام بدفهمیده شده و اسلام ناب قایل شود و دین‌ورزی در افغانستان را در دسته‌ی کج‌فهمیده شده قرار دهد و توضیح می‌دهد که به همین دلیل است که مخالف با دموکراسی و ارزش‌های مردم‌سالاری در این سیاق جان گرفته است (پاراگراف‌های ۲ و ۳).

سپس نویسنده سعی می‌کند در یک نگاه خیلی کلی تفاوت میان دولت‌داری مدرن و کلاسیک را روشن کند تا در روشنی آن بتواند موضوع مورد بحث خودش را مطرح کند (پاراگراف ۵). در همین حال نویسنده تلاش کرده با تکیه بر آرای گرامشی در مورد نقش نهادها و افراد خبره در ایجاد هم‌مونی (پاراگراف ۴) صحبت کند و سپس آن را با بنیادگرایی در افغانستان ربط داده و بحران کنونی دین‌ورزی را به مدد آن توضیح دهد (پاراگراف ۸). نویسنده حتا پدیده‌هایی نظیر قتل صحرائی فرخنده در کابل را هم از همین زاویه می‌بیند و با همین استدلال توضیح می‌دهد (پاراگراف ۷). در نهایت، در پرتو این توضیحات، نویسنده کوشیده برای پالیسی‌سازان و سیاست‌گذاران در این حوزه راه‌حل‌ها و توصیه‌هایی را ارایه کند.

از نظر یک خواننده‌ی انتقادی و پرسش‌گر، این نوشته هم از منظر بحث نظری و هم از نظر پالیسی‌سازی نارسایی‌های زیادی دارد که در ذیل به آن‌ها می‌پردازم:

یک: ابهام در طرح موضوع:

موضوع نوشته بسیار وسیع و کلان است. با خواندن عنوان آن، چنین برداشت می‌شود که نویسنده هم در پی عقلی کردن شرع است و هم به دنبال شرعی کردن عقل؛ اما مشکل اصلی نوشته این است که نه از شرع تعریفی دارد و نه از عقل. بعد، در عنوان حکومت‌داری مدرن را آورده، ولی تعریفی از حکومت‌داری مدرن هم ارایه نکرده است. خواننده وقتی این متن را می‌خواند، با سه ابهام کلی مواجه است:

(۱) چگونه شرع را می‌توان عقلی کرد؟ آیا این امکان وجود دارد؟ عقل و دست‌کم عقل مدرن بر اساس تشکیک، پرسش‌گری، این‌جهانی بودن، سکولاریسم و رد امور استعلایی و ماورایی و دینی استوار است، از عقل دوران روشن‌گری گرفته تا بعد از آن و تا امروز. در سنت عقلی، عقلی کردن شرع ممکن نیست. خیلی‌ها در این سنت دین را به صورت کلی مربوط دنیای پیش‌عقلی می‌دانند، نه دنیای عقلانی رازدایی شده. از بحث طولانی در این خصوص که بگذریم، نویسنده باید مشخص می‌کرد که مرادش از عقل چیست و چگونه می‌شود آن را با شرع هم‌نشین کرد

نکاتی برای مدیریت اضطراب در صحبت کردن عمومی

نویسنده: آرلین کانسک

برگردان: سحر تیموری

عضو جامعه روان‌شناسان جوان افغانستان

برای مدیریت اضطراب خود استفاده کنید.

خودتان را موفق تصور کنید:

آیا می‌دانید که مغز شما نمی‌تواند تفاوت بین یک فعالیت تخیلی و یک واقعیت را بیان کند؟ به همین دلیل است که ورزشکاران نخبه از تجسم برای بهبود عملکرد ورزشی استفاده می‌کنند. هنگامی که سخنرانی خود را تمرین می‌کنید (۱۰، ۲۰، یا حتی ۳۰ بار به یاد داشته باشید!) تصور کنید که خودتان با مهارت‌های شگفتی‌انگیز سخنرانی خود آرزوی تماشاگر را دارید.

با گذشت زمان، از آن چه تصور می‌کنید به آن چه شما قادر هستید، تبدیل می‌شود. مطمئن نیستیم که آیا این واقعاً کار خواهد کرد؟ خُب، بیابید خلاف آن را در نظر بگیرید. اگر تصور می‌کنید یک سخنرانی وحشتناک و اضطراب‌ناک دارید، فکر می‌کنید چه اتفاقی خواهد افتاد؟ بیاموزید که موفقیت را تجسم کنید و بدن‌تان از این امر پیروی کند.

یک روال را توسعه دهید:

روال مدیریت اضطراب را در روز سخنرانی کنار هم قرار دهید. این روال به شما کمک می‌کند تا شما را در یک قالب مناسب ذهنی قرار دهد و به شما اجازه می‌دهد آرامش خود را حفظ کنید.

همه را کنار هم قرار دهید:

یاد بگیرید که برخی از اضطراب‌ها را بپذیرید. حتی نوازندگان حرفه‌ای قبل از اجرای عمل کرد کمی هیجان عصبی را تجربه می‌کنند. در حقیقت بیشتر افراد معتقدند که کمی اضطراب شما را به یک سخنران بهتر تبدیل می‌کند. یاد بگیرید که بپذیرید همیشه کمی نگران سخنرانی خواهید بود، اما این

اگر قادر هستید، موضوعی را انتخاب کنید که از آن هیجان‌زده‌اید. اگر قادر به انتخاب موضوع نیستید، سعی کنید از روی‌کردی برای موضوع استفاده کنید که به نظر شما جالب است. به عنوان مثال، می‌توانید یک داستان شخصی از زندگی خود بگویید که مربوط به موضوع است، به عنوان راهی برای معرفی گفتار خود. این امر باعث می‌شود که شما درگیر موضوع خود باشید و انگیزه لازم برای تحقیق و تهیه را داشته باشید. وقتی حضور پیدا کنید، دیگران شوق و ذوق شما را احساس خواهند کرد و علاقه‌مند خواهند شد به چیزی که شما می‌گویید.

با مکان آشنا شوید:

در حالت ایده‌آل، باید سعی کنید از اتاق کنفرانس، صنف درسی، ادیتوریوم یا جایی که در آن حضور خواهید داشت، بازدید کنید تا سخنرانی خود را آرايه کنید. در صورت امکان، حداقل یک بار در محیطی تمرین کنید که در نهایت آن‌جا صحبت خواهید کرد. آشنایی با محل برگزاری و دانستن اجزای صوتی و تصویری مورد نیاز و زمان در دست داشته، از جمله چیزهایی است که در هنگام صحبت خود نگران آن‌ها هستید.

متن را نویسید:

آیا تا به حال سخنرانی شخصی را در جایی شنیده‌اید که یک متن آماده شده را کلمه به کلمه بخواند؟ شما احتمالاً چیزهای زیادی را که گفته شد، به یاد نمی‌آورید. در عوض، لیستی از نکات کلیدی را در کاغذ تهیه کنید که می‌توانید به آن‌ها مراجعه کنید.

برای پرسش‌های بی‌ربط آماده باشید:

اگرچه این احتمال وجود ندارد که در مراسم عروسی یا مهمانی ۵۰ ساله‌گی مزاحم داشته باشید، اما انتقاد یا سوالات دشوار همیشه در یک زمینه تجاری ممکن است. با پرداخت یک تعارف یا پیدا کردن چیزی که می‌توانید در مورد آن توافق کنید، با یک مخاطب مشکل‌ساز مثل یک عضو برخورد کنید. مثلاً بگویید «از آن سوال مهم متشکرم» یا «من واقعاً از اظهار نظر شما قدردانی می‌کنم». تبارز دهید که با خیال راحت و آرام هستید. اگر نمی‌دانید چگونه به این سوال پاسخ دهید، بگویید که به آن توجه خواهید کرد. قبل از آرایه، سعی کنید سوالات سخت و نظرات انتقادی را که پیش می‌آید، پیش‌بینی کنید و پاسخ‌ها را قبل از زمان آماده کنید.

تمرین، تمرین، تمرین:

حتا افرادی که راحت صحبت می‌کنند، در ملاقات عمومی چندین بار سخنان خود را تکرار می‌کنند تا به نتیجه دلخواه برسند. تمرین سخنرانی ۱۰، ۲۰ یا حتی ۳۰ بار به شما در توانایی آرایه، اطمینان خواهد داد. اگر صحبت شما محدودیت زمانی دارد، زمان خود را در طول تمرین در نظر گرفته و متناسب با نیاز خود محتوای آن را تنظیم کنید تا در زمانی که دارید، منظم شوید. بسیاری از تمرینات به تقویت اعتماد به نفس شما کمک می‌کند.

نگاهی بیندازید:

در جریان تمرین، مقابل آینه صحبت کنید یا سخنرانی خود را در تلفن هوشمند ضبط کنید. توجه داشته باشید که چگونه ظاهر می‌شوید و هرگونه عادت عصبی را برای جلوگیری از آن مشخص کنید. از این مرحله بهتر است بعد از دریافت درمان یا دارو

اضطراب در صحبت کردن عمومی که به نام glassophobia نیز یاد می‌شود، یکی از رایج‌ترین ترس‌های اجتماعی است. در حالی که ممکن است برخی از افراد از سخنرانی احساس ناراحتی کنند، اگر به اختلال اضطراب اجتماعی (SAD) مبتلا هستند، اضطراب صحبت کردن عمومی ممکن است زندگی آن‌ها را تحت کنترل در بیاورد. علائم اضطراب در صحبت کردن عمومی همان مواردی است که در اضطراب اجتماعی رخ می‌دهد، اما در آن‌ها فقط در زمینه صحبت کردن در حضور دیگران اتفاق می‌افتد. اگر با اضطراب صحبت کردن عمومی زندگی می‌کنید، ممکن است هفته‌ها یا ماه‌ها قبل از سخنرانی نگران باشید و احتمالاً هنگام سخنرانی مانند موارد زیر، علائم جسمی شدید اضطراب را تجربه می‌کنید: لرزیدن، سرخ شدن، تپش قلب، لرزیدن صدا، تنگی نفس، سرگیجه و... ولی وقتی هیچ تهدید جسمی واقعی وجود نداشته باشد، احساس می‌کنید که کنترل بدن خود را از دست داده‌اید. این امر باعث می‌شود انجام کار درست در هنگام صحبت کردن در جمع بسیار دشوار باشد و ممکن است باعث شود از موقعیت‌هایی که مجبور به صحبت کردن در حضور دیگران باشید، دوری کنید. اگر اضطراب صحبت کردن عمومی به طور قابل توجهی در زندگی شما دخالت داشته باشد و علائم اضطراب شدید هنگام صحبت کردن در حضور دیگران داشته باشید، ممکن است اختلاس اضطراب اجتماعی داشته باشید.

درمان حرفه‌ای

خوش‌بختانه اضطراب صحبت کردن در جمع با استفاده از دارو و درمان به راحتی قابل کنترل است:

درمان:

درمان کوتاه‌مدت مانند حساسیت‌زدایی منظم و درمان‌شناختی رفتاری (CBT) می‌تواند برای یادگیری نحوه مدیریت علائم اضطراب و افکار اضطرابی که باعث آن‌ها می‌شود، مفید باشد.

دارو:

داروهای کوتاه‌مدت که به‌عنوان متوقف‌کننده‌ها شناخته می‌شوند (به عنوان مثال پروپرانولول) می‌توانند قبل از سخنرانی استفاده شوند تا علائم اضطراب را کنترل کنند. هنگامی که همراه با درمان استفاده می‌شود، ممکن است متوجه شوید که این دارو به شما کمک می‌کند تا ترس از صحبت کردن در جمع را کاهش دهید.

نکاتی درباره آماده‌گی برای سخنرانی

علاوه بر درمان سنتی، تعدادی از راهکارهایی نیز وجود دارد که می‌توانید برای مقابله با اضطراب صحبت کردن از آن‌ها استفاده کنید و به طور کلی در صحبت کردن مقابل دیگران عمل‌کرد بهتری داشته باشید. در سخنرانی عمومی مانند هر فعالیت دیگر، آماده‌گی بهتر مساوی به عمل‌کرد بهتر است. هنگامی که شما بهتر آماده باشید، اعتماد به نفس شما تقویت می‌یابد و در رساندن پیام خود تمرکز بیش‌تر خواهید داشت. شما چه در یک عروسی، چه در مجمع سهام‌داران و چه در صنف کالج سخنرانی کنید، راهکارهایی وجود دارد که می‌توانید برای کنترل اضطراب از آن‌ها استفاده کنید. با درمان مناسب و سرمایه‌گذاری درست زمان در آماده‌سازی، می‌توانید یک سخنرانی موفقیت‌آمیز کنید.

موضوعی را انتخاب کنید که مورد علاقه شما باشد:

یک احساس طبیعی و عادی است. اهداف‌تان را تعیین کنید. به جای این‌که سعی کنید فقط از آن استفاده کنید، آن را به یک هدف شخصی تبدیل کنید تا یک سخنران خیلی عالی شوید. همراه با درمان مناسب و تمرین‌های زیاد، می‌توانید در محضر عام خیلی خوب صحبت کنید. چه کسی می‌داند، شما حتی ممکن است سخنرانی خود را با لذت بردن از آن به پایان برسانید. همه چیز را در چشم‌انداز خود قرار دهید. اگر شما دریافته‌اید که صحبت کردن عمومی یکی از نقاط قوت شما نیست، به یاد داشته باشید که این تنها یک جنبه از زندگی شما است. همه‌ی ما در بخش‌های مختلف نقاط قوت داریم. در عوض، آن را به هدف ساده تبدیل کنید تا در مقابل مخاطبان خود راحت‌تر باشید، بناءً اضطراب در صحبت کردن در جمع مانع رسیدن شما به اهداف دیگر در زندگی‌تان نمی‌شود. در پایان، آماده‌سازی مناسب برای سخنرانی به شما اطمینان می‌دهد که همه‌ی کارهای ممکن را برای موفق شدن انجام داده‌اید. ابزار و توانایی خود را برای موفقیت در اختیار خود قرار دهید و در اخیر برخی از استراتژی‌ها را برای مدیریت اضطراب اضافه کنید و ببینید که چه‌قدر خوب عمل خواهید کرد.

دکتره‌نی، اوبولگولواومالداری وزارت
وزارت زراعت، آبیاری و مال‌داری

Islamic Republic of Afghanistan
Ministry of Agriculture, Irrigation and Livestock

معینت مالی واداری
ریاست تهیه و تدارکات
امريت تدارکات اجناس و خدمات غیر مشورتی

د افغانستان اسلامي جمهوري دولت
دولت جمهوري اسلامي افغانستان

اطلاعیه تصمیم اعطا قرار داد

بدینوسیله به تاسی از ماده چهل و سوم قانون تدارکات به اطلاع عموم رسانیده میشود که وزارت زراعت، آبیاری و مال‌داری در نظر دارد تا پروژه پروژه تهیه و خریداری لوازم واکسین نیشن ضرورت پروژه ملی باغداری و مال‌داری (NHLP) این وزارت تحت کود نمبر MAIL/ARTF/NHLP/NCB – LC-GO-2020-45 را به شرکت محترم برادران قربانخیل مولانا یعقوب چرخي لمبتد دارای جواز نمبر ۰۱۰۱-۲۲۲۷ به قیمت مجموعی مبلغ ۰۰۰,۷۰۰,۰۰۰ (پنج میلیون و دوصد و ده هزار و هفت صد) افغانی اعطا نماید.

اشخاص حقیقی و حکمی که هرگونه اعتراض در زمینه داشته باشند، میتوانند اعتراض خویش را از تاریخ نشر این اعلان الی چهارده روز تقویمی طور کتبی توام با دلایل آن به ریاست تهیه و تدارکات وزارت زراعت، آبیاری و مال‌داری واقع کارته سخی، جمال مینه، وفق احکام ماده پنجاهم قانون تدارکات آرایه نمایند.

این اطلاعیه به معنی عقد قرار داد نبوده والی تکمیل میعاد فوق الذکر وطنی مراحل قانونی بعدی، قرار داد منعقد نخواهد شد.

Daily

8 am.af

Hasht e Subh

Yesterday's Narrative

Today's Mirror

Tomorrow's Hope

13th Year ◇ No: 3391 ◇ Tuesday ◇ 7 July, 2020 ◇ Price: 20 Afs

اثرات مثبت کرونا بر شماری از شرکتها

سمیع الله جمال

در پی شیوع ویروس کرونا ۸۱ درصد از نیروی کار، ۳،۳ میلیارد در جهان، با تعطیل کامل یا تعطیل نیمه‌ی محل کارشان مواجه شده‌اند، اعمال محدودیت بر زنده‌گی روزانه، به بسته شدن بسیاری از شرکتها و بی‌کاری دایم یا موقت کارکنان منجر شده است. اما بعضی از شرکتها در این قرنطین، با شیوع ویروس کرونا سود بیش‌تری برده‌اند و آن شرکتها را به مطالعه می‌گیریم.

شرکت‌های داروسازی

زخم ویروس کرونا بر پیکر کسب‌وکار بسیار عمیق بوده، طوری که دیده می‌شود سر پا شدن دوباره بازار، کار خیلی مشکل است.

شاید این تصویر وجود داشته باشد که کرونا، سبب فروش بیش‌تر داروخانه‌ها شده است. در این مدت بیش‌ترین بازار برای خرید ضدعفونی‌کننده‌ها، دست‌کش و ماسک بوده است. بیش‌تر مواقع، در دوره‌ی کرونا، این اجناس در داروخانه‌ها نایاب و کمیاب شده است.

داروخانه‌ها از ابتدا و هم‌زمان با آغاز شیوع ویروس کرونا به ویژه در حمل و ثور در بیش‌تر ولایت‌های افغانستان رشد و فروش بی‌سابقه داشته‌اند. شرکت‌های داروسازی کوشش دارند که هرچه سریع‌تر دارو را وارد بازار کنند تا حل بحران پاندامیک باشد.

در عین حال، با بالا رفتن آمار مرگ‌ومیر مبتلایان ویروس کرونا، پزشکان به دنبال داروهایی هستند که

اثرات این ویروس را کم‌تر کند و آسیب‌های آن را کاهش دهد تا بتوانند زنده‌گی افراد بیش‌تری را نجات دهند.

دانش‌مندان و پژوهشگران نقاط مختلف جهان سرگرم آزمایش حدود هفتاد داروی گوناگون برای مقابله با کرونا هستند که در بین آن‌ها، داروهای ضد ملاریا داروی ضد ایدز و رومانسیسم که نتیجه‌بخش نبوده‌اند.

شرکت‌های سافت‌ویر یا اپلیکیشن‌ها

تازه‌ترین آمارهای نشر شده نشان می‌دهد که درآمد فروشنده‌گان آنلاین و انترنتی اهل‌ستور در اوایل سال ۲۰۲۰ میلادی نسبت به سال‌های گذشته ۳۱ درصد افزایش یافته و به ۷.۱ میلیارد دالر رسیده است.

از سپتامبر ۲۰۱۷ تا اکنون این نخستین باری است که درآمد ماهانه‌ی اپل تا این حد رشد کرده است. این بدان معنا است که درآمد این فروشگاه محبوب آن‌لاین و انترنتی، ارتباط مستقیمی با شیوع گسترده و همه‌گیر ویروس کرونا و خانه‌نشینی شهروندان در کشورهای مختلف جهان و افزایش بی‌سابقه دانلود و نصب اپلیکیشن‌های مختلف داشته است.

واتس‌آپ، وایبر، تلگرام و بقیه اپلیکیشن‌های پیام‌رسان از طریق تلفن‌های همراه، این روزها در دنیا غوغا می‌کنند، سهم بالایی از پیام‌هایی که بین افراد ردوبدل می‌شود را بیش‌تر همین اپلیکیشن‌ها دارند.

گزارش‌های نشر شده حاکی از آن است که تقریباً ۹۰ درصد هزینه‌های صرف شده برای اپلیکیشن‌های

هزینه‌بردار در اپ‌ستور را کاربران کشورهای امریکا، جاپان، بریتانیا و استرالیا به خود اختصاص داده‌اند.

آموزش آنلاین

در روزهای کرونایی دانش‌آموزان در محیط دانشگاه و مکاتب نیستند، اما باید تحت آموزش قرار بگیرند، در این ایام یگانه گزینه برای تدریس و برگزاری جلسه‌های درسی آنلاین است که از طریق بعضی از اپلیکیشن‌های خاص عملی می‌شود و سیستم آموزش کشور را غافل‌گیر کرده است. صحبت‌های زیادی در مورد اثرگذاری این نوع آموزش بر دانشجویان و دانش‌آموزان طرح شده است. اما بیماری، فرصت‌ها و تهدیدهایی برای سیستم آموزشی داشته است، هدف اصلی تحصیل دانش‌آموزان در مکاتب، فقط درس نیست بلکه هدف این است که دانش‌آموزان و یا دانشجویان در محیطی به دور از خانواده، ورود کرده تا روند آموزش برای‌شان به شکل مناسب شکل گیرد. اما سود بیش‌تر از اپلیکیشن‌هایی است که برای تدریس استفاده می‌شوند. صاحبان اپلیکیشن‌ها با قرار دادن روش‌های مختلف تدریس در مقطع دانشگاه و مکتب، اعضای این نهادها را مجبور کرده‌اند تا از این اپلیکیشن‌ها استفاده کنند.

گیم‌های آنلاین

فلسفه‌ی بازی در طول تاریخ سرگرمی و تفریح بوده است اما امروز خوش‌بختانه یا متأسفانه بدل به ندیای تجارت (بیزنس) هم شده است که گاه‌گاه با زبان‌هایی

محمدناصر محمدی، استاد رشته‌ی جغرافیا در دانشگاه هرات

هوا، نفس زنده‌گی

محمدناصر محمدی، استاد رشته‌ی جغرافیا در دانشگاه هرات

بدون شک ضرورت انسان‌ها به هوا برای ادامه زنده‌گی، بیش‌تر از سایر پدیده‌ها و یا چیزهای دیگر است. آدمی می‌تواند لا اقل بدون غذا تقریباً پنج هفته و بدون آب حدود پنج روز زنده بماند، در حالی که بدون تنفس هوا بیش از چند دقیقه نمی‌تواند زنده بماند. هر شخص به طور اوسط و طبیعی در هر چهار ثانیه یک بار نفس می‌کشد. اهمیت هوا فقط به دلیل تنفس کردن موجودات زنده نیست، بلکه هوا، در حفاظت از آن‌ها در برابر شعاع‌های مضر و خطرناک خورشید نیز نقش مهم و اساسی ایفا می‌نماید.

در گذشته‌ها، دغدغه‌های بشر فقط تأمین نان و آب بود، اما امروزه با پیش‌رفت و رونق گرفتن کارخانه‌جات و فعالیت‌های صنعتی و افزایش مصرف انرژی، تعداد وسایل نقلیه موتوری و رشد شهرنشینی و توسعه‌ی عمودی شهرها، داشتن هوای پاک و سالم نیز، به این دغدغه‌ها افزوده شده است. پدیده آلوده‌گی هوا در مناطق شهری، یکی از پی‌آمدهای صنعتی شدن زنده‌گی انسان است که از حدود ۳۰۰ سال قبل با شروع انقلاب صنعتی و روزه‌رروز بر میزان و شدت آن افزوده می‌شود. در این شرایط دیدن آسمان صاف و آبی، با ابرهای سفید برای بیش‌تر مردم، به ویژه کسانی که در کلان‌شهرها زنده‌گی می‌کنند، به یک آرزو بدل شده است. آیا تا کنون با خود فکر کرده‌اید، به چه هوایی، هوای پاک می‌گویند؟

آلوده‌گی هوا برای افراد مختلف، مفهوم و معنای متفاوتی دارد. به طوری که افراد جامعه، کاهش دید، تحریک چشم، اختلال در سیستم تنفسی و گردوغباری که روی وسایل می‌نشیند را آلوده‌گی محسوب می‌کنند. برای یک کشاورز، عواملی که به گیاهان، حیوانات و محصولات کشاورزی زیان وارد می‌کند، آلوده‌گی محسوب می‌شود. برای یک خلبان (پیلوت) کاهش میزان دید، آلوده‌گی هوا محسوب می‌گردد و برای صاحبان صنعت فقط مسایل مربوط به مهار آلوده‌گی هوا مد نظر است؛ اما از نظر محیط زیست: وجود هرگونه ترکیب اضافی در هوا، که سلامت و بهداشت جان‌داران را به خطر اندازد، آلوده‌گی هوا تلقی می‌شود. آلاینده‌های هوا ممکن است به صورت گاز، مایع و یا جامد باشند. آلوده‌گی هوا هم‌چنین به اجسام، ساختمان‌ها و اموال مردم آسیب می‌رساند و رفاه و آسایش عمومی و تعادل طبیعی محیط زیست را مختل می‌سازد.

آلوده‌گی هوای هر منطقه با منطقه دیگر متفاوت است و به عواملی مانند: نوع آب و هوا، وجود رشته کوه‌ها، فعالیت‌های

بزرگ‌راه‌ها در طول شب، باعث تغییر اکوسیستم برای گیاهان و درختان و حتا جانوران موجود در اطراف آن بزرگ راه می‌شود. نور زیاد در شهرها نیز باعث ایجاد مشکلاتی در رصد آسمان شب می‌شود.

آلوده‌گی هوا در محیط‌های بسته: امروزه خطر آلوده‌گی هوا در فضای بسته، به یکی از پنج عامل اصلی تهدید سلامت بشر بدل شده است. عوامل افزایش آلوده‌گی هوا در چند دهه اخیر را می‌توان با تراکم و نزدیکی بیش از حد ساختمان‌ها، عدم تهویه مناسب هوا به منظور جلوگیری از تلف کردن انرژی، استفاده از مواد مصنوعی و کیمیایی در ساختمان، فرنیچر و وسایل شخصی، همین طور استفاده از حشره‌کش‌ها، مواد شوینده، تمیزکننده و ضدعفونی‌کننده دانست.

همواره محیط‌های بسته، پنج تا ۱۰ برابر آلوده‌تر از محیط‌های باز مجاور خود هستند و این در حالی است که ۸۰ درصد اوقات و ساعات زنده‌گی انسان‌ها در محیط‌های بسته سپری می‌شود. از مشکلات ناشی از آلوده‌گی هوای محیط بسته، می‌توان به سرطان ریه، آسم، نازایی، کاهش دید و بیماری‌های قلبی عروقی و مرگ‌ومیر اشاره کرد. مهم‌ترین آلاینده‌های هوای محیط‌های بسته، عبارت‌اند از: عوامل آلرژی، ترکیبات ارگانیک بخار شونده، فرمالدئید، اکسیدهای نایتروجن، کربن‌مونواکساید، رادن، سرب و آفت‌زداها.

و در نهایت چه باید کرد؟

من چه کار کنم؟

- استفاده از دوچرخه در مسافت‌های کوتاه
- استفاده از وسایل نقلیه عمومی
- استفاده کم‌تر از اسپری‌ها، حشره‌کش‌ها و ...
- پیشنهادهای ترک سگرت به بزرگ‌ترها

از مسوولان چه انتظاراتی دارم؟

- توسعه سیستم حمل‌ونقل عمومی و کاهش استفاده از وسایل نقلیه‌ی شخصی
- استفاده از سوخت‌های پاک
- جلوگیری از سوزاندن زباله‌ها در فضای باز
- توسعه و گسترش فضاهای سبز در مناطق شهری
- هر چیزی که به انسان ضرر می‌رساند، استفاده از آن حرام است.

می‌گذارند و می‌توانند با تأثیرگذاری بر اعصاب و شنوایی انسان باعث عوارض متعدد جسمی و روحی شوند. انتشار صدا در محیط باز و بسته با هم متفاوت است. در یک محیط باز امواج صوتی بدون برخورد به مانع منتشر می‌شوند و در نهایت از بین می‌روند؛ اما در محیط بسته، امواج صوتی پس از برخورد به دیوارها و موانع موجود در مسیر، منعکس و تشدید می‌شوند.

آلوده‌گی الکترومقناطیسی: امواج الکترومقناطیسی یکی دیگر از انواع آلوده‌گی‌هایی است که ویژه‌گی‌های فیزیکی محیط زیست را تغییر می‌دهد. متأسفانه با توسعه‌ی فناوری‌های مختلف در زنده‌گی، مقدار این آلوده‌گی‌ها افزایش یافته است.

برای کاهش تأثیرات امواج الکترومقناطیسی، رعایت نکات زیر ضروری است.

- عدم استفاده طولانی مدت از تلفن همراه
- خاموش کردن تلفن همراه در شب و هنگام خوابیدن
- رعایت فاصله بین وسایل برقی و محل استراحت
- استفاده نکردن بچه‌های زیر شش سال از وسایل الکترونیک
- رعایت حریم ساخت و ساز با خطوط برق فشار قوی در بین وسایل منزل، آن دسته از وسایلی که سیم پیچی دارند، مانند: سشوار (موی‌خشک‌کن)، جاروبرقی، ماشین لباس‌شویی و ... میدان مقناطیسی بسیار قوی‌تری در اطراف خودشان ایجاد می‌کنند که باعث ایجاد آلوده‌گی‌های الکترومقناطیسی می‌شوند. پژوهش‌ها نشان می‌دهد که برخی از فناوری‌های ساخته بشر میدان‌های الکترومقناطیسی طبیعی زمین را تغییر می‌دهند؛ در این شرایط جانورانی که از نیروهای طبیعی برای جهت یابی و تعیین موقعیت استفاده می‌کنند، گیج می‌شوند و مسیر خودشان را گم می‌کنند. امواج رادیویی و میکروویو نیز بر محیط زیست تأثیرگذار اند. این امواج افزون بر انسان‌ها و حیوانات، بر گیاهان و درختان نیز تأثیر دارند.

آلوده‌گی نوری: آلوده‌گی نوری یکی دیگر از انواع آلوده‌گی‌های محیط زیست محسوب می‌شود. نورهای مصنوعی در زمان‌ها یا مکان‌های نامناسب و با کیفیت نامطلوب، محیط زیست و آسمان شب را آلوده می‌سازند. وجود نور زیاد در برخی